

Ferðafrásøgn úr Grønlandi við Glymi og Hjarnar

Í døgnum 5. til 13. juni vóru kórið Glymur, og bólkurin Hjarnar á sang- og tónleikaferð í Grønlandi og Íslandi. Vit hava fingið hesa ferðafrásøgnina frá teimum

Øll vóru vit spent at fara hiðani í regninum tann 5.6. Stóðu í tolni og biðaðu í meira enn ein tíma eftir bussinum - sum bara ikki kom og fólk fóru at óttast.

Ringt varð fleiri ferðir og at enda fingið vit at vita, at bussurin var punkteraður og væl seinkaður.

Onkur tók til, at hetta mundi vera ringt tekin. Seinasta uttanlandaferð, Glymur var á, rendu vit bæði á við bussinum og koyrdu út av.

Men annar bussur kom og rúmtust vit øll ikki í honum. Fólk og instrumentir lógu hvørt um annað. Ringur standur og vána lag. At vit so ikki náddu ferjuna, tí at »bussimaðurin« ikki vildi ringja og biðja hana biða, var heldur ikki gott, tí tá vit komu oman móti ferjuleguni, fór Ternan nokkso fitt úteftir.

Aftur at biða...

Men so vóru trupulleikarnir av. Tí flogfráferð og starvsfólkið hjá flogfelagnum var av tí besta. Ja, eitt av teimum fylgdi okkum heilt til Syðra Streymfjørð fyrri at tryggja sær, at Grønlandsfly helt avtaluna um at taka okkum viðari til Nuuk.

At flúgva yvir tí hábersliga Grønlandi skal upplivast! Ikki høvdu vit sæð slíkt áður. Myndatólni gingu kik.

Í Sðr. Streymfjørð var ein herur av myggjabitum og tók ímóti okkum og teir fingið gott, frískt, føroyskt blóð at smakka.

Í Nuuk vórðu vit móttikin



Glymur syngur í Katuaq, nýggja, stórvingna, mentanarhúsinum í Grønlandi

av »okkara« Jan Kløvstad, sum hevði syrgt fyri bussum og bústaði til okkara - saman við Føroyingafelagnum har.

Vit vorðu koyrd beinleiðis til eitt hølið, har føroyskur viðskeri og matur stóð fyrri okkum. Formaðurin, Árnbjørn Olsen, ynskti vælkommin.

Hetta var ein góð løta, sum endaði við at syngja tjóðsang okkara.

Troytt fóru vit til songar. Vit gistu øll væl. Meginparturin hevði 1 ella 2-manskómur og onkur hevði eini heil hús, meðan onnur gistu hjá kenningum.

Spent at sleppa at royna okkum

Longu morgunin eftir var venjing í Katuaq, Mentanarhúsinum. Teknikari var

við úr Føroyum - og tað var sera gott. Alt varð sett til hjá orkestrinum, og vit kundu byrja skrána.

Fríggjakvöldið var fri, men fólk fingið boð um at fara í song í hampuligari tíð, tí dagin eftir var konsert.

Leygardagin 7.6. møttu vit tíðliga, longu kl. 14.00 skuldu vit syngja nakrar sangir til 25-ára hátíðarhald hjá Kanukoka, tað er nakað tað sama sum Kommunufelagið her í Føroyum. Formaðurin úr Føroyum, Jógvann Mørkøre, var hjástaddur.

So kom tað stóra slagðið kl. 19.00. Vit vóru eitt sindur spent at royna okkum.

Vit vistu, at Nordisk Kulturfond hevði fund í húsinum og skuldu tey øll koma til konsertina, so har var at gera sít besta. Otto Stenholdt og Jan Kløvstad søgdu nok

ur orð undan konsertina og so brast »Lover nu Herren« á. Væl gekk og vit fingi meira meg og mót.

Konsertin gekk leikandi lætt og vit vóru vælnoð.

Vit endaði við grønlenska tjóðsönginum: Nuna Asilasok, har áhoyrarnir sungu við. Bjarni Restorff leiddi henda fyrri part, sum vit hava kallað tann tradicionella kórsangin.

Síðani varð steður og tann rytmisk parturin kom, saman við Hjarnar. Seinna partin av konsertini leiddi Edvard Nyholm Debes. Hesin parturin gekk eisini væl og bæði áhoyrarar og luttakarar vóru vælnoð.

Tað kendist sum ein aðalroynd, ið varð væl yvirstaðin, tá vit komu út aftaná.

Sunnudagin 8.6. skuldu vit gongutúr á eitt fjall Lille Malene, men oysandi regn var, so fólk høvdu ein fríð-

arligan dag. Nøkur fóru á vitjan, onkur á rundferð í og rundan um Nuuk og nøkur fóru í kirkju, Tey, sum fóru í ta gomlu kirkjuna, fingi eitt upplivisi! Har vóru nógvir grønlendingar og alt var á grønlenskum máli. Tá tann seinasti sálmurin varð sungin, varð hann sungin fleirraðað og tá vóru tárini næst, so hugtakandi vakurt var tað.

Rockmik

Seinnapartin sunnudagin skuldi vera Rockmik í Katuaq, har Hjarnar spældu. So øll fóru vit til Matiné, sum tað varð kallað - og lukkandi, tí har luttók ein lokalur vísusangari, Mikki Jakobsen. Og ein trummudansari, Egon Siggivat, sum fleiri ferðir hevur verið í Føroyum. Trummudansarin setti djúp spor hjá nógvum av okkum...

Aftur hetta kvöld skuldi fólk vera hampulig, so kvöldið skuldi verða stutt.

Vit vóru nøkur, sum fóru á eina Thailenska matstovu. Vit høvdu sitið og notið henda góða mat, tá Jan Christiansen varaborgarstjóri í Havn, kom inn í okkara høli og spurdi, um vit ikki kundu syngja ein sang fyrri hansara gestalagi. Hann var eisini í Nuuk í samband við Býráðið. Vit ívaðust ikki, tí vit vóru so nøkumlunda forðild í 4 røddir, so á einari Thailenska matstovu í Grønlenska Nuuk sungu føroyingar. Einkin er sum summarkvöld við Strendur!

Vælupplagt

Mánadagin 9.6. var so tann rytmiska konsertin, har Hjarnar var høvuðsnafnið, meðan Glymur bara var við sum backing.

Lagt var út við Sjøgarpinum hjá Edvard Nyholm Debes. Hetta gekk væl í hond og fyrri partur gekk skjótt.

Seinna part áttu Hjarnar einsamallir og vit í kórinum kundu seta okkum væl til rættis at lurtu.

Stuttligt at hoyra eitt so vælupplagt orkestrur. Óføgur

tónleikur og góður sangur. Vit nutu tað.

At enda varð spelt: Alla nátt, hjá Karl Martin. Tá skuldi kórið luttaka og hetta varð gjørt. Men teir høvdu lært seg at siga alla nátt á grønlenskum, so tað varð sungið á grønlenskum av áhoyrarunum í salinum.

Óførir ferðaleiðarar

Týsdagin 10.6. var dagurin vit øll høvdu sæð fram til. Tá var siglingartúrur. Longu kl. 8.00 fóru tey fyrstu. Sól in bakaði og hitin var óføgur. Vit sigldu við føroyinginum Hans Sivertsen - sum var ein óføgur ferðaleiðari. Hann visti júst, hvat vit ynsktu og fann tað.

Vit sóu bæði kópabólkar, stórhval og fingið enntá loyvi at sleppa uppá eitt ísfjall.

A veg heimaftur sluppu vit á land í Ísbjarnaoyggi - hetta var ein tignarløta, brennandi sól og ein sannur Guðs friður. Har kundu vit verið í dagar!

Men næsta hold átti tær, so vit máttu avstað aftur. Nógvir sjáldsamir steinar vóru at finna har, lummarnir vóru tungir á veg heimaftur.

Sama kvöld vóru vit boðin í Føroyingafelagið at eta kóp. Tey flestu ótu við gleði, tí tað líkist góðum, moyrum tvøsti.

Spikið var ivamál um, men súpanin var nakað fyrri seg. Tað skal ikki greiðast frá, bara smakkast!

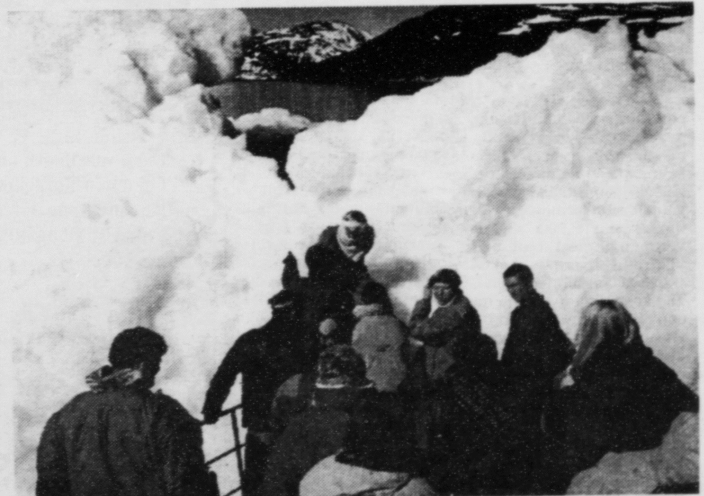
Hetta var hugnaløta burturav og bæði talur og gávar vóru handaðar. Aftaná var dansur.

Mikudagin 11.6. gekk ferðin úr Nuuk kl. 15.00. Vit skuldu flúgva í tveimum flogförum. Vegna tungt viðføri, instrumentir o.a.

Men hetta var ongin bági, tí okkara »ferðagudinna« Theresa Kruse á Flogfelagnum, hevur syrgt fyri, at vit kundu fara á Safari í Sðr. Streymfjørð. Nógv tóku av, hóast myggjabíthóp, og vit fingið sæð hetta lögna, stórbæra landslag. Vit hittu moskusoksar og sleðuhundar. Og fyri at gera søguna heilt góða, so var Safarileið-



Kendi klaksvíksbólkurin Hjarnar hevði rockmik í Grønlandi. Her eru teir avmyndaðir á Ísbjarnaoyggi. Teir eru f.v. Hans Black, Eyðun nolsøe, Ólavur Øster, Jógvann Olsen og Karl Martin Samuelsen



Glymur slapp eisini eina útferð. Her eru summi teirra á veg upp á eitt ísfjall